

res, kakor je Jakec rekel, da otroci ne znajo ne nemški ne slovenski verouka, zato ker jih Vi trpinčite s svojim vsiljevanjem slovenskega uka; potem seveda ne znajo, kër se otroci sramujejo in bojiijo že Vaših lastnih izgrediv!

Ormuž. S svojo fanatično zagriženostjo kod „pem“ hoče g. kaplan Polak svojo nasilnost proti naprednjakom tudi izkazati šolski deci, ki je kod katehet izprašuje, kdo ima doma „Štajerca“, „Nar. List“, „Grazer Tagblatt“ oziroma ako so šolske knjige z „Štajercem“ povite; tedaj strahuje otroke, da morajo raztrgati in v peč vreči dotični list, ter da nikdo ne sme brati enakih listov, ker ima tedaj greh. Le počasi, gospodine! Ti torej navajaš deco in učiš, da naj svojim starišem bodo nepokorni, naj očetove listine, ki jih je kod tak ali kupil ali poseduje, raztrgajo brez očetovega vedenja. Ti torej otroke navajaš samopasnosti in lopovstva. Ni čuda torej, da ne moreš verouka naučiti, ko vcepljaš že nežni deci namesto vere in katekizma, politiko in neznačajnost! Opozarjamo šolsko vodstvo nemške šole, naj imenovanega kaplana takoj odpravi, sicer se mu zna pripetiti, da mu bojo pristaši „Štajerca“, „Tagblatta“ in „Nar. Lista“ povedali, kakšne so kaplanove dolžnosti. Naši otroci pa, ako znajo vse predmete v nemščini dovolj dobro, tedaj znajo tudi katekizem dobro, ako jih kdo to tudi temeljito uči. Tako ti povejo bratci tega „Štajerca“, ki te toliko jezi!

Velika Nedelja. Velikonedeljski župnik g. Jakec Menhart napada poštene župljane in jih skozi gotove tercijalke oz. svoje zveste klerikalne kimovce sramoti in blati zastran pošiljanja otrok v nemško šolo. Dobro, si li Ti gospodine tudi samo v slovensko šolo hodil, oziroma si se kar tako tje v en dan doma izučil bogoslovskih študij, da Ti ni trebalo nemškega jezika učiti, in v Mariboru večkrat na stroške Nemcev kako juho posnesti? Ali v dotiko z Nemci tudi nisi prišel? Odkod potem nemški znaš? Mar misliš, da boš le samo Ti in tvoji zvesti petelinčki dobro nemški znali, vsi ostali pa da naj bi bili Tvoji zvesti črez vse pokorni hlapci in dekle? Vedi, gospodine, da je cesar Jožef II. že odpravil farško nadvlado, ne bomo se torej tresli od strahu pred mogočnim in oblastnim prihodom črnega gospoda in ob cestnih jarkih klečali kod „sluga ponižen“ ter bili izročeni na milost in nemilost gospodi od fare. Rabota in desetina je minola. Mi smo prosti državljani in smemo s svojim delati in misliti, kar sami hočemo, ne da bi nas en strankarsko zagriženi župnik komandiral. Zastopite, gospodine? Ali nemški groši tudi smrdijo? Mislimo da ne. In če smrdijo, zakaj si po tem kod „provizor“ na fari visokega nemškega viteškega reda pri Vel. Nedelji? Opozarjamo javno nemški viteški red, ali si tudi pusti dopasti delovanje svojega „provizorja“ Menharta? Ali trpi, da se naj skozi njegovega provizorja zagriženo strankarstvo širi? Opozarjamo pa tudi slavno cerkevno oblast, naj ta napravi red. Sicer vemo, kam pes taco moli. Svoje otroke pa bomo odslej še bolj v nemško šolo v Ormož pošiljali, kakor smo to dozdaj storili, čeprav bode župnik začel po nosu hoditi, da bode lažje vse zvohal. Na svidenje torej!

Sv. Vid ob Waldekom. Dragi „Štajerc“, že dolgo te nismo nadlegovali, zdaj si pa ne moremo več sami pomagati; zatoraj moramo tebe na pomoč vzeti. Naš g. župnik Repolusk nam že dalje časa ne dajo miru; vedno jim nekaj manjka. Zdaj so na okrajno glavarstvo v Sl. Gradec naznanili, da je cerkev nad korom v cerkvi pokjena in pa da hočejo svoje štale velbane imeti, da se to komisijonelno takoj pregleda in popravi. — Zdaj bomo pa imeli na 11. maja komisijon, da bojo pregledali, ali je res vse tak nevarno in potrebno. Kdo bo ta komisijon plačal? Gotovo mi farmani! Naša občina ima pri cerkvi tudi eno staro „šolo“, katero rabijo g. župnik za svojo hranbo; na tej šoli sta pa dve šajbi zbiti; in še teh si ne upajo sami kupiti, da so že mogli v cerkvi iz prižnice šinfati, da kaki so cerkveni odborniki, da se nič ne brigajo za nobene stvari. Naš g. župnik hočejo, da bi jim vse mi farmani sami popravili in skup nanosili, in oni pa prodajo iz cerkvenega za 800—1000 K lesa, še več kak imajo dovoljeno, in ta denar ves sami zanucajo. Ali ne bi bilo boljše, da bi se s tistim lesom štale popravile, ker cerkvenega lesa je tak za-

dosti, nam kmetom bode ga pa kmalo zmanjkalo?! Mi že vemo, koliko da imajo g. župnik iz cerkvenega lesa dovoljeno vsako leto za posekati in oni pa vselej veliko več posekajo kak jim gre. Zato pa mi farmani zahtevamo, da se naj farovške štale iz cerkvenega lesa popravijo, ker mi jih ne moremo dati velbat, ker nas preveč košta. Mi še imamo starih dolgov zadosti in moramo prej tiste plačati, potlej šele nove delati. Oni bi tudi radi imeli, da bi jim mi za mežnarja (organista) drva za kurjavo daval in mu domu vozili; ali žalibog, dozdaj se še nobeden ni tak daleč zmotil, da bi mu mi drva domu vozili. Zdaj pa je moral pozimi naš mežnar, kakor pravijo, v farovski štali spati, ker ni imel drv, da bi si v mežnariji kuril. Tako se nam godi v naši fari, ker bi nas radi naš župnik potegnili, pa* nas ne bodo; še bi ravno radi imeli povsod to prvo besedo, se pri občinskem zborovanju se skoz notri vtikajo, ki jim tudi nič kaj veliko mar ne gre; pa počasi bomo jih že vse to odvadili, če nam ne bojo mira dali. Zdaj pa rečite, g. župnik, če ni to vse resnica, da ne boste potem spet v cerkvi iz prižnice šinfali, da „Štajerc“ laže, kakor ste že večkrat, in da kateri „Štajerca“ berejo, da jim ne boste odveze dali. Mi farmani Vas opozarjamo, da dajte nam mir, če ne bomo morali mi bolj z oestro krtačo priti. Več farmanov.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo
„kocke za govejo juho“ nego
izrečno

á 5 h

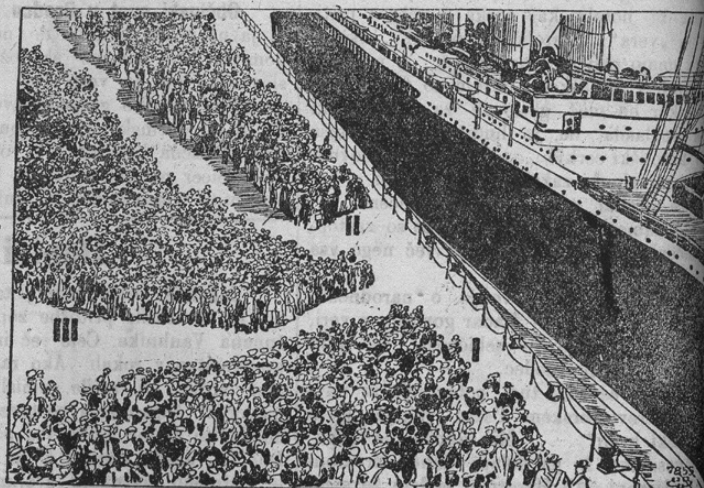
kajti te so
najboljše!
samo prave
z imenom MAGGI in
varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Srečna občina je Klingenberg v Unterfrankenu. Tam ne poznajo nobenih davkov in doklad. Občina ima namreč mnogo zemljišča in gozdov. Iz teh dobiva toliko dohodkov, da ni treba občanom niti krajcarja doklad plačati. Nasprotno, dobi še vsak občan od občine vsako leto 300 markov izplačan. Pač srečni ljudje!

„Titanic.“

Poročali smo o grozovitem potopu „Titanica“, največjega parnika sveta, pri katerem je izgubilo čez 15000 oseb svoje življenje. Naša slika kaže potnike „Titanica“ ob parniku samem i. s. jih je: 350 potnikov I. razreda, 305 potnikov II. razreda in 800 potnikov III. ali medkrovia. Bilo je poleg tega na krovu še čez 900 mornarjev. Naša slika kaže velikansko množino teh ljudi. Mnogo malih mest in trgov je, ki nimajo toliko prebivalcev, kolikor je bilo na tem parniku oseb. In velika večina teh oseb leži zdaj 3000 metrov pod moriem v večnem spanju.

I. 350 Passagiere 1. Klasse II. 305 Passag. 2. Kl. III. 800 Zwischendecks-Passag.
Die Passagiere der „Titanic.“

Babjeverje. Na sejmu v Marmarosa na Ogrskem vprašala sta dva gospoda Hrihorczuk, je-li hoče hudiča kupiti, s lahko zakopane zaklade najde. Kmet je 140 kron in dobil zaprti glaž, v kateri je sedela žaba. Gospoda sta rekla, da se bo doma v hudiča spremenila. Ves srečen kmet domu in odprl glaž; žaba je v narahovnosti v gnojšnico, kjer seveda benih zakladov. Zdjaj neumni kmet šele je bil grdo osleparjen.

Lakota na Ruskem. Vsled dveh letnih vlada v vzhodni Rusiji in v Sibiriji vita lakota. Vbogi kmetje jedo kruh iz skorje in še tega le dvakrat na teden, so, v katerih ne najdeš niti kopejke niti enega kosa živine in niti enega zrnja. Vsled tega divja seveda smrt grozovito med nedolžno deco; razne bolezni, tifus itd. se razvijajo. Vlada je dovolila v nesrečnemu ljudstvu 142 milijonov rubljev večji del te svote bodejo seveda znani uradniki pokradli.

Pobožna sleparija. Na Poljsko-Livonski je zdaj pobožno ljudstvo hudo razburjeno. Bivša farovška kuharica kaže namreč nemu svetu sledeče zanimive „relikvije“ klobuk apostelja Andreja, jedilno orodje Božje, eno kopito osla, na katerem je bil Jezus na begu v Egipt sedel in celo iz perutnice angelja Gabrijela. . . . Dotična parška kuharica zahteva seveda precej veliko od vsakogar, ki hoče te „relikvije“ videti, kër je še vedno neumnežev dosti, bode bogata. Škandal je le za duhovščino, nesramno sleparijo dovoljuje in ne preprečuje.

Hladnokrvni so ljudje v Odenwaldu kratkim se je namreč v tej občini nekdo. Ko je prišla komisija, vprašal je sodnik čine, zakaj niso obešenca odrezali. Eden je hitro odgovoril: „Ne, gospod sodnik, odrežemo nikogar več. Pred par leti smo obešenca odrezali; a ta je prišel k sebi postal največji lump v vasi, tako da ga posled morala občina živeti. Od tega časa ne odrežemo nikogar več.“

Lepe dobičke delajo akcijonarji kolrudniške družbe v nemški južno-zahodni. Ta družba koplje namreč diamante. Leta napravila za okroglo 9 milijonov kron. Družba plačuje svojim akcionarjem 2400 dende. Za vsakih 10 kron torej, ki jih je onar v tem podjetju naložil, dobi 24.000.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Iz Vareje v Halozah, fara sv. Vid pri se nam piše, da se je minul teden tukaj iskava o gospodarstvu z občinskimi in na skladom politične občine Vareja vršila. Ta iskava je bila, nepričakovana, ker je odbor računske sklepe za leto 1906, 1907, 1909, 1910 in 1911 postavno v smislu občinskega reda rešil in — ker se niso stavni dobi 14 dneh od razpolage račun javni spregled nobeni ugovori proti raz vložili — odobril in potrdil. Kdo pa